

பள்ளம்புலம் வேலையை நீநாயகமகலம்
வட்டக்கச்சி களிநொச்சியை வாழ்வீ மாகலம் கொண்டு

அமரர். திருமதி தெய்வானையின் செல்லப்பா

அவர்களின் சிவந்தப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

26.05.2013

பள்ளம்புலம், வேலணைக் கிராமத்தைப்
பிறப்பிடமாகவும், வட்டக் கச்சி கிளிநொச்சியை வாழ்விடமாகவும் ஏற்று
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இறைவன் திருவடி நோக்கிய

அமரர்.
தீருமத் தெய்வானைப்பள்ளினை செல்லப்பா
அவர்களின்
அமரத்துவம் குறித்த

நீளைவுமலர்
வெளியீடு

26.05.2013

சமர்ப்பணம்

விழுதுகள் ஆள் ஆன போது
விழுந்து விட்ட ஆலமரம்
எங்கள் குடும்பத் தலைவி
எம்மை இவ் உலகீன்று
அன்பு பண்பு பாசம் எனும்
மூன்றையும் அமுதமாய்

ஊட்டி வளர்த்த
அன்புத் தெய்வம்
இன்று எம்மோடு இல்லை
ஆதவனும் ஆகாயமும்
கடலும் சந்திரனும்
என்றும் நிலைத்திருப்பது போல்
நின் புகழும் நிலைத்திருக்க
உம் கருவுதித்த காணிக்கையாய்
இம்மலரை
தங்கள் திருவடிக் கமலங்களுக்கு
கண்ணீர்ப் பூக்களாய்
காணிக்கை செய்கின்றோம்.

குடும்பத்தினர்

2
சிவாயம்

மண்ணீன் மகளாய்

01.07.1927

விண்ணீன் மகளாய் :

26.04.2013

அமரர்.

தீருமத். நெய்வானைப்பிள்ளை நெல்லப்பா

திதி வெண்பா

ஆண்டு பதினாறு ஆனசித்தி ரைதள்ளார்
புண்டிரு பத்தாறாம் வொள்ளாளில் - காண்அயர
பட்சப் பிரதமைதான் தெய்வானைப் பிள்ளையவள்
தொட்டிறைவ மாள திதி.

தோத்திரப் பாடல்கள்

விநாயகர் நுதி

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும்பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தம் கை.

தேவாரம்

நெஞ்சம் உமக்கே இடம் ஆக வைத்தேன்
நினையாது ஒருபோதும் இருந்து அறியேன்
வஞ்சம்இது ஒப்பது கண்டு அறியேன்
வயிற்றோடு தூடக்கி முடக்கியிட,
நஞ்சு ஆகி வந்து என்னை நலிவதனை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும் இடீர்
'அஞ்சேலும் !' என்னீர் - அதிகைக் கெடில்
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர்த்து உன் விரை
ஆர் கழற்கு என்
கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பி உள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி
சய சய போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன் உடையாய் என்னைக்
கண்டு கொள்ளே.

திருவிசைப்பா

கோலமே மேலை வானவர் கோவே
குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே
காலமே கங்கை நாயகா எங்கள்
காலகாலா காம நாசா
ஆலமே அமுதுண் டம்பலம் செம்பொற்
கோயில்கொண் டாடவல் லானே
ஞாலமே தமிழேன் நற்றவத் தாயைத்
தொண்டனேன் நணுகுமா நணுகே.

திருப்பல்லாண்டு

நிட்டையி லாஉடல் நீத்தென்னை ஆண்ட
நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீ ராட்டுந்
திறங்களு மேசிந்தித்
தட்டமூர்த் திக்கென் அகம்நெக ஊறும்
அமிர்தினுக் காலநிழற்
பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு
வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும்
வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் போதுன்
அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

கருப்பத் தூறிப் பிறவாதே
கனக்கப் பாடுற் றுழலாதே
திருப் பொற் பாதப் தநுபூதி
சிறக்கப் பாவித் தருள்வாயே
பரப் பற்றாருக் குரியோனே
பரத்தப் பாலுக் கணியோனே
திருக்கைச் சேவற் கொடியோனே
செகத்திற் சோதிப் பெருமானே.

பட்டினத்தார் பாடல்

பிறவாதிருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவா திருக்க மருந்துண்டு காண்பீது எப்படியோ
அறமார் புகழ்தில்லை அம்பல வாணர் அடிக்கமலம்
மறவா திருமனமே! அதுகாண் நல் மருந்துனக்கே!

இராமலிங்க சுவாமி பாடல்

நான்படும் பாடு சிவனே
உலகர் நாவிலும்பஞ்சு
தான்படு மோசொல்லத் தான்படு
மோஎண்ணத் தான்படுமோ
கான்படு கண்ணியின் மான்படு
மாறு கலங்கிநின்றேன்
ஏன்படு கின்றனை என்றிரங்
காய்என்னில் என்செய்வனே.

பள்ளம்புலம், வேலணைக் கிராமத்தைப்பிறப்பிடமாகக் கொண்டும், வட்டக்கச்சி கிளிநொச்சியை வாழ்விடமாகக் கொண்டும் அமரத்துவம் அடைந்த அமரத்துவமாதா தெய்வானைப்பிள்ளை செல்லப்பா அவர்களின் **வரழ்க்கை வரலாறு**

மரகதம் மாணிக்கம் வைரங்கள் பொதிந்த
 திரைகட லோதத் திரவியம் கொழிக்கும்
 தெங்கும் பனையும் தீங்கனி யலம்பும்
 பொங்கு வார்நிலப் பூமியென் றுலகம்
 செப்பக் கிடைத்த செழிவள நாடாய்
 ஈழம், இலங்கை, இரத்தின துளிபம்,
 ஆழக் கடல்சேர் அலைக்கும் முத்தும்
 ஒப்பக் கிடைத்த இலங்கையாம், வடபால்
 வளர்தமிழ் ஓங்க வைகறைக் கதிரோன்
 விளைநிலம் பார்த்து வியக்கும் யாழ்நிலக்
 குடமெனும் அடர்பயிர் கொழிக்கும் செம்மண்
 படரும் பயிர்வளப் பழுப்பு மண்ணொடும்
 வாழை மாபலா வளர்கனி செந்நெல்
 தாழை கமுகு தங்கப் புகையிலை
 ஆகம் மரக்கறி அனைத்தும் விளையும்
 யாழைப் பரிசாய் நயந்தவன் பூமிச்
 சரிதம் சொல்லும் சரித்திர யாழ்நகர்
 உரிதம் ஆகும் ஏழ்தீ வதனில்
 வேலணை என்க விளங்கும் மாமணித்
 தூலமார் சைவம், செழிப்புற வோங்கும்
 கோவிலும் கல்விக் கூடமும் கொழிக்கும்
 பாவலர் சூழ்ந்த பழம்பெரும் திருவூர்
 என்றே சிறக்கும் இலங்கும் நல்நகர்
 தொன்று தொட்டே தூலங்கும் வேலணை
 நலம்தரும் வடக்கில் நாற்திசை யலைக்கும்

புலமெனச் செறிந்த நிலமாம் பள்ளம்
 புலமொரு பண்பும் பொதிந்த நிலத்தில்
 வழக்கைப் புலத்தின் வைரவர் வலமாய்
 இழுக்கும் அருகிலே யிருந்து அவரருள்
 கிடைக்கக் கனிந்த கேண்மையில் வாழ்ந்தும்
 படையார் ஐயனார் பார்க்கக் கிழக்காய்
 ஆலடி பார்க்கவும், அழகவன் முருகன்
 காலடி தெற்கில் கனியவும் சூழ்ந்த
 பேரிறைப் பள்ளம் புலத்திலே தோன்றி
 வாரிறை யாக்கிய வாழ்வதின் படியால்,
 தந்தையார் சுப்பிரமணியம் கூடிய
 தங்கமுத்துத் தம்பதி யாருடன்
 பிறந்த பிள்ளைகள் பசுபதிப்பிள்ளை,
 சிறந்த இராசம்மா, செல்லம்மா வாருடன்
 முத்தாச்சி தெய்வானைப்பிள்ளை முகிழ்க்க
 முத்தென வந்த பசுபதிப்பிள்ளை
 மொய்குழல் மனோன்மணி பெற்று வாழ்ந்திட
 இராசம்மா மணியாள் இணைய நாகநாதி
 இராகமாய் வாழ்விட, இன்னொரு அக்கா
 செல்லம்மா கூடிச் சொர்ணலிங்கம்
 இல்லம் அமைத்திட இளையவள் தெய்வானை
 பூநகரி என்கும் பூத்த அடையாள
 மாநகர் வியாபார வர்த்தகர் நாகநாதி
 செல்லப்பா தனைக் சேர்ந்த வாழ்வதில்
 இல்லம் அமைத்து இயல்பாய் நடக்கையில்
 பிள்ளைகள் மூவர் பிறந்தனர் மூவரும்
 துள்ளும்ஆண் பிள்ளைகள் ஆக இருக்கையில்
 மூத்தவர் விக்கினேஸ்வரலிங்கம், லிங்கம்என

ஏத்தியே அழைக்க, இரண்டாவ தாயுதித்த
 புவனேஸ்வரன் இராசா எனவழைக்க மூன்றாம்
 தவப்பிள்ளை பரமேஸ்வரன் ஈசன் எனக்கூற
 மூவரும் சிறந்த முத்தான பிள்ளைகளாய்
 ஆவலாய்ப் பெற்றோர் அகங்குளிர இருக்கையில்
 செல்லப்பாத் தந்தையார் சேரிறைவன் தாளிணையில்
 செல்லவே. தெய்வானை சேர்ந்தே மைந்தருடன்
 சிறக்க வாழ்கையில் சிறப்புக் கண்டாரே!
 இலிங்கம் எனும் மூத்தவர் இல்லாளாய்ச்
 சிவானந்த வல்லியெனும் சேரிழையாள் சேரவே
 சுதாகரன், குகதீபன் என்னும் மகனார்
 இருவரைப் பெற்று இருக்கையில் சுதாகரன்
 பெருந்தெய்வ அழைப்பில் பிரிந்தான் அறிவீர்!
 குகதீபன் என்னும் குணமைந்தன் மற்றவன்
 செகமாக அவுஸ்திரே லியாசென்று வாழவே.
 புவனேஸ்வரன் இராசா பாலசரஸ்வதி யானை
 சிவனுமை போற்பெற சுவிஸ்சென்று வாழுகையில்
 பிள்ளைகள் மூவர் பிறக்க மூத்தவள்
 கொள்ளைப் பேரழகுக் குழந்தை பமீனா,
 ஐசின், றஜின் என்க இருஆண் குழந்தைகள்
 வசமாகி நின்று வாழ்வாங்கு வாழுகையில்
 ஈசனெனும் பரமேஸ்வரன் ஏந்தினை சுதாமதி
 வாசமாய்ப் பெற்று வாழுகையில் அஸ்விகா
 என்னும் அழகுமகள் இல்லத்தே அலங்கரிக்க
 மின்னும் அவுஸ்திரேலியா மேவியே வாழுகையில்
 எழுபத் தைந்தகவை எட்டித் தெய்வானை
 வழிதி வாழ்ந்த வண்ணமிசு நாட்களதில்
 வட்டக்கச்சி வளநகர் மாநகர் கிளிநொச்சி

எட்டப்பெற்று மூத்தமகன் இலிங்கன் உடன்வாழ்ந்து
முத்தாச்சி அக்காவென முன்மொழியத் தெய்வானை
அத்தாவின் பாதம் அடையப் பெற்றாள்!
இரண்டா மிரத்துப் பதின்மூன்றா மாண்டு
இருபத்தி யாறு வெள்ளிக் கிழமை
அபரபட்சப் பிரதமை ஆன திதியில்
சுபமாக விண்ணாகிச் சென்றார் எனும்போது
நற்பேறு நல்லிறைவன் தாள்சென்றார் என்றே
எப்போதும் நாமுரைப்போம் நன்றாம் வாழ்வே!

வாழ்க்கை

வாழ்க்கை ஒரு சந்தர்ப்பம் அதை நழுவி விடாதீர்கள்
வாழ்க்கை ஒரு பயணம் அதைச் சென்று முடியுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு விடுகதை அதை விடுவியுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு போட்டி அதில் வெற்றி பெறுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு கலை அதை அழகு படுத்துங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு சவால் அதை எதிர் கொள்ளுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு சோகம் அதனை கடந்து வாருங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு கடமை அதனை நிறைவேற்றுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டு அதனை விளையாடுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு வினோதம் அதனை கண்டறியுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு பாடல் அதனை பாடுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு பயணம் அதனை முடித்துவிடுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு உறுதிமொழி அதனை நிறைவேற்றுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு காதல் அதனை அனுபவியுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு குழப்பம் அதனை விடை காணுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு இலக்கு அதனை எட்டிப்பிடியுங்கள்

அன்பான அம்மா !

அமைதியாய் அழகுப் பேச்சு
அன்பதாய் அழைக்கும் மூச்சு
சுமையெனக் கருதா மற்தான்
செல்லமாய் வளர்த்துப் பேணி
இமைபோலக் காத்துக் கூட
இருத்தியே ஆசி யோடும்
உமையாளாய் வளர்த்த தாயே
இன்றுநீ சென்ற தெங்கே?

இலிங்கமே ராசா ஈசன்
என்றிட அழைத்த அம்மா
கலிங்கமாய் அரசு ஆக்கி
கருணையாய் வளர்த்த தாயே
எலியதாற் குறுகித் துன்ப
இடுக்கினில் வாழு கின்றோம்!
வலியது பொறுக்க வில்லை
வளர்த்தநீ எங்கே சென்றாய்?

உங்கள் பிரிவால் வாடும் மைந்தர்கள்
லிங்கம், ராசா, ஈசன்

நினைவில் நிற்க.

- ✿ அருள் நிறைந்த உள்ளம் ஆண்டவன் வாழும் இல்லம்.
- ✿ உண்மை பேசும் மனத்தான் என்றும் உயர்ந்தவனாக இருப்பான்.

அன்பின் தாயே !

மாமியாய் இருந்த தில்லை
மாண்பிடும் தாயாய் நின்றீர்!
சேமமாய் அழைப்பீர் அன்புச்
சித்திரம் ஆக நின்றீர்!
நாமமாய் முத்து ஆச்சி
நல்லவ ரெல்லாம் வாழ்த்தும்
மாமகள் ஆக நின்றீர்
மக்களாய் எம்மைக் கண்டீர்!

பேர்கள் மடியிற் துஞ்சப்
பிடித்துமே அதரம் கொஞ்ச
ஊர்கள் மகிழக் கண்ட
உத்தமி தானு மென்கச்
சாரமாய் நின்ற மாமி
சாவனம் கொண்டு போச்சே!
ஈரமாய்ப் பனிக்கும் கண்ணில்
என்றென்றும் வாழ்வாய் மாமி!

மருமக்கள்
சிவாநந்தவல்லி
பாலசரஸ்வதி
சுதாமதி

- உனக்குத் தேகவயான எல்லா வலிகையும் உதவியும் உனக்குள்ளேயே குடிகொண்டிருக்கின்றன
- கல்வி கற்றவரை எளிதில் திருத்தலாம். ஆனால் ஏமாற்ற முடியாது. எளிதில் ஆளலாம்
- சினங் கொண்டு செயலில் ஈடுபடாதே. சினம் அறிவையும் செயலையும் பாழாக்கிவிடும்.

பேரர்கள் உருக்கம் !

ஆசைப் பாட்டி படத்தைத் தொட்டு
வேளையெல்லாம் மகிழ்வோமே!
பாசப் பாட்டி என்று சொல்லி
பாடிப் பாடி மகிழ்வோமே!

சீலம் வாய்ந்த எங்கள் பாட்டி
சிரித்துச் சிரித்து வாழ்ந்துமே
காலம்விட்ட கட்டளைக்குக்
காணாதின்று போனீரே!

அன்புப் பாட்டி உம்மை எண்ணி
அழுது அழுது கிடக்கின்றோம்!
என்று வருவாய் என்றே எண்ணி
இருக்கும் இடத்தைப் பார்க்கின்றோம்!

பாட்டி வாராய் ஒருநாள் இந்தப்
பாரில் மீண்டும் வாழ்வோமே!
ஊட்டி ஊட்டி வளர்த்த கையில்
உறங்க மீண்டும் வருவாயே!

பேரபிள்ளைகள்
சுகா, பமீனா,
ஐசின், றஜிவ்

- பிறர் யோசனையை தாராளமாகக் கேட்டுக் கொள் ஆனால்
சுய புத்தியைக் கொண்டு செயலாற்று!
- சினங் கொண்டு செயலில் ஈடுபடாதே. சினம் அறிவையும்
செயலையும் பாழாக்கிவிடும்.

நினைவில் பதிந்த உறவு குஞ்சியம்மா !

உள்ளத்தில் வஞ்சமில்லை உம் அன்பினில் பஞ்சமில்லை. இறைபக்தியிலும் கஞ்சமில்லை வயிரவர் தொண்டினிலும் மீதமில்லை. பெறாமக்கள் என எண்ணாது நீங்கள் பெற்ற பிள்ளைகளாய் பாசம் காட்டுவதிலும் பஞ்சமில்லை.

அம்மாவை இழந்த சோகம் எம்மை ஆழ்ந்த போதும் திக்கொன்று திசைக்கொன்றாய் திசைமாறிச்சென்ற போதும் உம் அன்பால் ஆறுதல் செய்து பாசம் துடிக்க நித்தமும் பேசவீரே.

நாம் மட்டும் பாசத்துடன் குஞ்சியம்மா என்று அழைக்கவில்லை ஊரே பெருமையுடன் முத்தாச்சி குஞ்சியம்மா என்று அழைக்க ஊரோடு ஒன்றி வாழ்ந்தீரே இன்று ஊர் போற்ற வாழ்ந்த உங்களுக்காய் அழும் கண்கள் கொஞ்சமில்லை.

இந்திரா என அழைக்கும் உமது ஒலியில் மெய்மறந்து நிற்பேனே. உங்கள் மந்திரப் புன்னகையில் மனம் மகிழ்ந்து கொள்வேனே. அம்மா என்ற இலக்கணத்துக்கு உற்ற உறவாய் இருந்தீரே காலன் செய்த கோலத்தால் எமை விட்டுப் போனீரே.

உம் நெஞ்சத்து நினைவுகளால் எம் கண்கள் துஞ்ச மறுக்குதம்மா இவ்வுலகில் மிஞ்சாது ஒன்றும் என்று நீரும் பரமபதம் போனீரோ!

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

பெறாமக்கள்

கணைசமூர்த்தி புவனேஸ்வரி

(இந்திரா)

அன்பே குஞ்சியம்மா !

என் தாயின் தங்கை நீ. எனக்கு நீ சிறிய தாய். ஆனால் நாம் உம்மை அழைப்போம் அன்பாய் குஞ்சியம்மா என்று. ஆனால் நீ எல்லோருக்கும் குஞ்சியம்மாவானாய். சிறியோரிலிருந்து பெரியோர் வரை உன்னை குஞ்சியம்மா என்றுதான் அழைப்பார்கள். ஆனாலும் நீ கடைவாய்ச் சிரிப்பெடுத்து இனிவான பார்வைகாட்டி எம்முன்னே வந்திடுவாய் அம்மா. குஞ்சியம்மா என் தாயின் உடன்பிறப்பில் நீ மட்டும் தனித்திருந்தாய். அதுகூட பொறுக்கவில்லை காலனவன் கண்ணுக்கு. வேறுத்துச் சென்று விட்டான். விழுதுகள் நாம் தவிக்கின்றோம். இருந்தும் நாம் அமைதிக்கொள்வோம். காரணம் நீ முதுமையிலே தவிக்காமல் எம்பெருமானிடம் சரணடைந்து உன் உடன் பிறப்புக்களுடன் ஒன்றிணைந்து இன்புற்று மோட்சம் அடைய பிராத்திக்கின்றோம். மரணம் உங்களுக்கு நிரந்தரமல்ல மண்ணில் இடைக்கால விடுதலையே

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

பெறாமக்கள், மருமக்கள் சார்பில்

சாந்தகுமார், சொர்ணலிங்கம்

நினைவில் நிற்க

- * அருள் நிறைந்த உள்ளம் ஆண்டவன் வாழும் இல்லம்
- * உண்மை பேசும் மனத்தான் என்றும் உயர்ந்தவனாக இருப்பான்
- * முயன்று தோற்பது கௌரவம் முயலாமல் இருப்பது கேவலம்.
- * தாயின் பாசத்துக்கு விமோசனமில்லை தந்தையின் பாசத்துக்கு எல்லை இல்லை.

- மகாகவி -

நெஞ்சில் நிறைந்ததிருக்கும் குஞ்சியம்மா !

குஞ்சியம்மா என்று
ஓர்குடிலாய் வாழ்ந்தோமே!
ஆசையப்பு வந்தால்
அருகணைந்து நிற்போமே!

அம்மா என்றே நாம் அழைப்போம்
அன்பான பாசத்தில் அடிபணிந்தோம்!
இம்மாநிலத்தில் உங்கள் நிழல்
எங்களை விட்டுப் பிரியாது தாயே!

வாழ்நாளில் எங்களை நேசித்ததுபோல்
வானிருந்தும் எங்களை நேசிப்பாயாக!

ஓம் சாந்தி!

பெறாமக்கள், மருமக்கள் சார்பில்
நாயத்மநாதன்

வாழ்வில் வெற்றி பெறக் கைக்கொள்ள வேண்டிய நலம் தரும்
நலமணிகள்

1. பிடித்தாலும் பிடிக்காது விட்டாலும் புன்னகை உதிர்க்கத்
தவறாதீர்கள்
2. தகுதி இருந்தாலும் இல்லாது விட்டாலும் பாராட்டுதலைத்
தவிரிக்காதீர்கள்
3. உண்மையானாலும், பொய்யானாலும் முதலில் நீங்களாக
எதையும் வெளியிடாதீர்கள்.
4. முடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் உதவமாட்டேன் என்ற
கூறாதீர்கள்

உங்கள் நினைவில் எங்கள் எண்ணங்கள் !

கள்ளமில்லாப் புன்சிறிப்பும்
களங்கமில்லாப் பேச்சும்
அன்பினிக்கப் பேசும் நீங்கள்
அரவணைக்கும் தென்றலல்லோ.

எம்சிறு வயதில் காலை எழுந்தவுடன்
முகம் கழுவி உங்களிடம் பால் Tea குடிக்க
ஓடிவரும் எங்களுக்கு கப் நிறைய பால் தந்து
அன்பொழுகக் கதைகள் கூறும் அம்மம்மா நீங்களெங்கே.

பள்ளி சென்று திரும்பியதும் நீங்கள் சமைத்திருக்கும்
கவையான உணவுதனை உண்பதற்க்கு - எம்
அம்மாவிற்க்கு தெரியாமல் உங்களிடம் ஓடிவரும் போதெல்லாம்
உட்கார வைத்து ஊட்டிய உணவின்கவை
இன்னும் எங்கள் நாக்கில் இனிக்குதம்மா

நாங்கள் குழப்புகள் செய்து எம் அம்மா அடிக்க
வரும் போதெல்லாம் உங்கள் பின்னால் ஒளிந்து கொள்ள
அம்மாவை விரட்டி அடைக்கலம் கொடுத்து எமக்கு
புன்முறுவலோடு புத்திமதி கூறுவீர்கள்

சிறுவனாக இருந்த போது கடைக்குப் போகும் போதெல்லாம்
இனிப்புக்கு காசு தந்து அனுப்பி வைக்கும் உங்கள் பாசம்தான்
என்ன
இப்படி எத்தனையோ நினைவுகள் எங்கள் மனதை வாட்டுதம்மா.

அம்மம்மா என்றழைக்க இறுதியாக இருந்த உறவு நீங்கள்
உங்களையும் காலன் விரைவாக அழைத்து விட்டான்
அன்றல்ல இன்றல்ல என்றென்றும் எம் நெஞ்சில் உறைவீர்கள்
அம்மம்மா

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய என்றும் பிரார்த்திப்போம்

இறைவனை.....

கணேசமூர்த்தி புவனேஸ்வரி

பிள்ளைகள்

உடலை விற்று வாழும் ஒருத்தியை ஊரே கல்லால்
அடித்துக் கொல்ல முயன்றது அப்போது இயேசு
சொன்னார், அடியுங்கள் ஆனால் இதுவரை
உடலாலும் மனதாலும் ஒரு பாவமும் செய்யாதவன்
எவனோ அவன் கல்லால் எரியட்டும்.

மனிதர்களின் சகல துன்பங்களுக்கும் காரணமே
தன்னைப் பிறரோடு ஒப்பிட்டு பார்த்துக் கொள்வது
தான்.

வாழ்வை வளமாக வைத்துக் கொள்ள செல்வம் ஒரு
இடைக்கால கருவியே ஒழிய இறுதி இலட்சிய அல்ல.

பிறர் மதிப்பில் தான் பெரிதாக தெரிய வேண்டும் என்ற
கவலை எவனுக்கு இல்லையோ அவனே ஞானி

பாசத்தின் உறைவிடம் பறந்தது எங்கே?

கண்ணுக்குள் நிறைந்தவரே!
காவியமாய் எம்முள் கலந்தவரே!
உம் நினைவுக்குள் எமைப்பதித்தவரே...!
தவிக்கவிட்டு சென்றீர்களே குஞ்சிஅம்மா...!!!

யாரிடம் இதைச்சொல்வோம்
நாம் பிரிந்து பல நாட்கள் சென்றாலும்
மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் இடையே..
எமைத்தேட விட்டுச்சென்றாயே அம்மா...!!!

எம்விரல்கள் தொடும் தூரம்
நீங்கள் இல்லை என்றாலும்
நாம் தொடுவோம் உம்மை
எம் இனிய நினைவுகளால் அம்மா...!!!

ஆயிரம் உறவுகள் அணைத்திட இருந்தாலும்
அன்னையே உன்போன்று அன்பு செய்ய
யாரும் இல்லையே என வாடுகிறோம்
பேரப்பிள்ளைகள் நாங்கள் உமை எண்ணி அம்மா...!!!

உம்மை எண்ணிவாரும்
பேரப்பிள்ளைகள் சார்பில்
வாசுகி பத்மநாதன்

பள்ளம்புலம் திருமுருகன் அறங்காவற் சபையின் அஞ்சலி!

பள்ளம்புலம் திருமுருகன் ஆலயத்தே
கூட்டுப் பிரார்த்தனையின் போது
உங்கள்
பிள்ளைகளின் குரல் முருகனைப்
போற்றிய நாட்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன.!

கோவில் வளர்ச்சியிலும், பணியிலும்
திருவிழா நாட்களிலும் உங்களின்
பண்பு, உபயங்கள் என
பரிமளிக்கக் கண்டது எமது
ஆலயம் அன்றோ!

முருகனின் அருள்பெற்ற
முத்தாச்சி என்னும் அன்பு மாதே
எல்லாம் வல்ல இறைவன் தாளடியில்
இன்புற்று வாழ்வாயாக!

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

கண்ணீர் அஞ்சலிகளுடன்,
திருமுருகன் அறங்காவற் சபை
பள்ளம்புலம்.

கனடாவில் இருந்து.....

முத்தாச்சி அக்கா!

முழுமதியின் சிரிப்பழகே!

என் ஆச்சியோடு இணைந்த ஊரழகே!

வாழ்வோடும் உறவோடும்
வாய்த்த பெருந்தாயே!

வழுக்கைப் புலம் வைரவரின்
பொங்கல் அன்று உங்களின்
பூக்கும் முகம் என்று வரும்!

வாழ்வோடும் உறவோடும்
வாழ்ந்த உங்கள்
நினைவுளால் வாடுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

வேலப்பா இராசலிங்கம் (சிவம்)
கனடா!

நண்பனை கஷ்ட காலத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்
வீரனை போர்க்களத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம் நேர்மை
யானவனை கடன் கொடுத்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
உறவினரை துன்பகாலத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஓதய அஞ்சலி.....!

அன்பின், பண்பின், பாசத்தின்,
கடமையின், கண்ணியத்தின் கருணையின்
பிறப்பிடம்
கடவுளின் நம்பிக்கையின் பிறப்பிடம்
இவ் அனைத்தையும் உங்களிடம் கண்டோம்.
அரிது அரிது மானிடப்பிறவி அரிது
அதுபோல் உங்களைப் போன்று
நல்லவரைக்காண்பது அரிது.

இவரின் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது
ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அன்னாரின் ஆத்மா
சாந்தியடைய இறைவனைப் பிராத்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

என்றும் நினைவுடன்
நா. பத்மநாதன், (பெறாமகன்)
குடும்பம், வட்டக்கச்சி

ஊரார் வருந்துதல்!

ஊற்றாகி நின்று உயிராகிப் பூத்து
ஊராராய் நின்றனை அம்மா!
வேற்றாகி நிற்க விளையாத பண்பு
வித்தாகக் கொண்டதும் கண்டோம்
காற்றாகும் வாழ்வு கவர்ந்தாட நீங்கள்
கந்தனடி யுற்றனை கண்டோம்! போற்றாடும் பள்ளம்
புலத்தோடும் நின்ற
பெருந்தாயே முத்தாச்சி அம்மா!

சுவாமி விவேகானந்தரின் சிந்தனைத் துளிகள்

01. எவன் ஒருவனுக்கு தன்னிடத்தில் நம்பிக்கையில்லையோ அவனே நாத்திகள்!
02. ஆன்மாவால் சாதிக்க இயலாத காரியம் என்று எதுவும் இருப்பதாக ஒருபோதும் நினைக்காதே அப்படி நினைப்பது சமயத்திற்கு மிகப் பெரிய முரண்பட்ட கருத்தாகும்.
03. நீ எதை நினைக்கிறாயோ அதுவாகவே ஆகிறாய். நீ உன்னை வலிமையுடையவன் என்று நினைத்தால் வலிமை படைத்தவன் ஆகிவிடுவாய்!
04. சுதந்திரமானவனாக இரு எவரிடத்திலும் எதையும் எதிர்பார்க்காதே!

தோத்திரப் பாடல்கள்

விநாயகர் அகவல்

சீதக் கபளச்செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாட
பொன்அரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்ப
பேழை வயிறும் பெரும்பரக் கோடும்
வேழ முகமும் விழங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நாண்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரிய மெஞ்ஞான
அற்புதம்நின்ற கற்பகக் களிறே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன

இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டி
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்து
 திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்துத் தெளிவாய்
 பொருந்தவே எந்தன் உளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயத் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைத்தான் மகிழ்ந்தெனக் கருளி
 கோடா யுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
 கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தறி வித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் கழிமுனை காபலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவி லுணர்த்தி
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்து மூண்டெழு கனலைக்

காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையங் காட்டி
சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூட்சமும்
எண்முக மாக இனிதெனக் கருளி
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்தித்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கி எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிட மென்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தினன் செவியின்
எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்து அருள்வழி காட்டி
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தி
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்து
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே
(விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று)

சிவபுராணம்

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழந் தளை நீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவாசக மென்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன்கழல் வெல்க

ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
 தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
 சீரார் பெருந்துறை நம் தேவனடி போற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவனவன் என்சிந்தையுள் நின்ற வதனால்
 அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யா தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா மினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞான மாகி மிளிகின்ற மெய்ச்கடரே

எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே.
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தவ ன்பாகிக் கசிந்துள் ளருகும்
 நலந்தா னில்லாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சந்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே

ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என்ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனே ஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற்பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டி ன் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

சிவபுராணம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ லிங்காஸ்டகம்

ப்ரஹ் மமுராரி ஸீராச்சித லிங்கம்
நிர்மலபாஷித ஸோபித லிங்கம்
ஜன்மஜ துக்க விநாஸக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்

தேவ - முனி ப்ரவராச்சித லிங்கம்
காமதஹ ம் கருணாகர லிங்கம்
ராவணதர்ப்ப விநாஸன லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்

ஸர்வஸீ கந்தி ஸீலேபித லிங்கம்
புத்தி - விபர்த்தன காரண லிங்கம்

ஸித்த ஸீராஸீரவந்தித விங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ விங்கம்

கனகமஹா மணி பூஷத - விங்கம்
பணிபதி - வேஷ்டித - விநாஸன விங்கம்
தக்ஷஸீயக்ஞ - விநாஸன விங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ விங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித விங்கம்
பங்கஜஹார ஸீஸோபித விங்கம்
ஸஞ்சிதபாப விநாஸன விங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ விங்கம்

தேவகணார்ச்சித ஸேவித விங்கம்
பாவையர் பக்தி பிரேவச விங்கம்
தினகரகோடி ப்ரபாகர விங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ விங்கம்
அஷ டதளோபரி வேஷ்டித விங்கம்
ஸர்வஸமுத்பவ காரண விங்கம்
அஷ்டதரித்ர விநாஸன விங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ விங்கம்

ஸீரகுரு ஸீரவர பூஜித விங்கம்
ஸீரவன புஷ்ப ஸதார்ச்சித விங்கம்
பராத்பரம் பரமாத்மக விங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ விங்கம்

ஸம்பூர்ணம்.

கௌரீ கர்ப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கணப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எற்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமாக தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்

சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
 அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
 கொடியமகி ஷாகரணைக் கூறு போட்டவளே
 அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் கடர்க்கொடியே
 சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
 பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
 அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
 சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
 ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையணைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகைபாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஒட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நூண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா

பாட்டுடைத் தேவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தலைவியரே எல்லாம்பிசு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாறேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாங்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நானும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கணன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை

இருபது நாள்வரையில் இசைவொடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்தி லோர்கெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

கௌரி காப்பு முற்றிற்று

அள்ளித் தூக்கி அணைத்து வளர்த்தவன்
 ஆவதற்கு வழிபல காட்டித் தன்
 பிள்ளைப் பேச்சைக் கடிந்து வந்தவன்
 பெற்றெடுத்தவன் மேனியின் மீதிலே
 கொள்ளியிட்டுக் குனிந்து திரும்பினான்
 கொழுந்து விட்டு எரிகின்றது! பேரொளி
 வெள்ளமாய் ஓர் பகல் தொடராது கொல்?
 மேற்கிலே ஒரு மாலை மடிந்தது.

— மகாகவி

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்(து) ஓங்கும்
நிட்டையுங் கைகூடும், நிமலர் அருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந்தனை அமரரிடர் தீர சமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி

சஷ்டியை நோக்கச் சரவணபவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பண்மணிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக

வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசகன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரி ரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளி ஐயம்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமுமி
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்

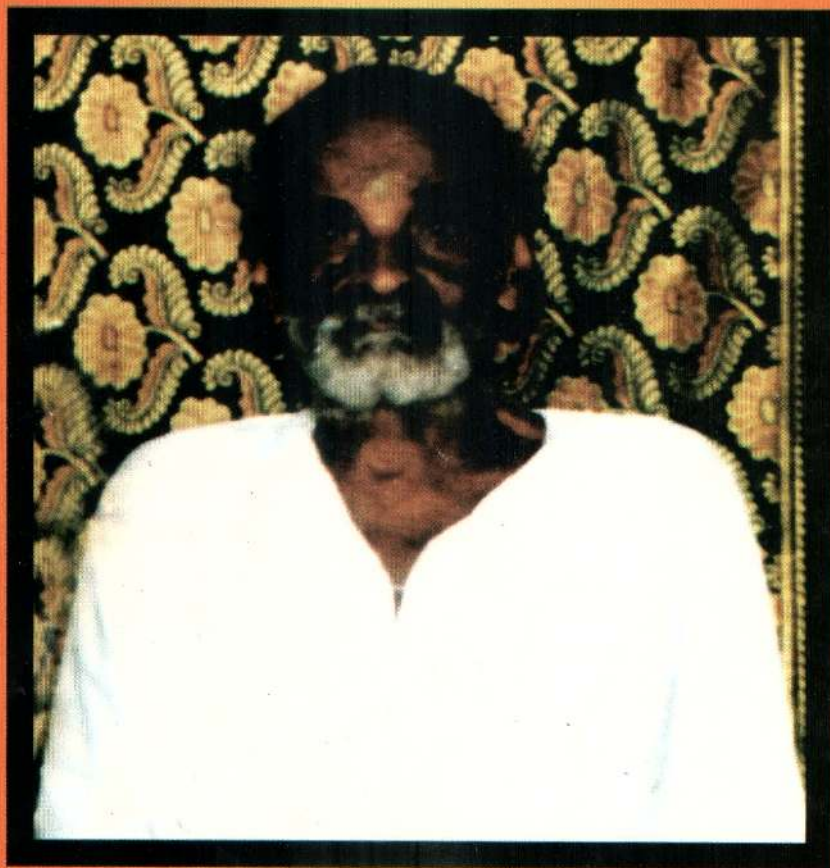
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மாப்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மாப்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கடரொளிப்பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம் பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகெண
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண் டிகுகுகு டிகுகுண் டிகுகுண்
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 றிறிறி றிறிறி றிறிறி றிறி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫
 டகுடகு டிகுகுகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்த மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க

பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே விரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே விருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தால் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க

பின்கை யிரண்டும் பின்னவ விருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதுமெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்லபூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா ஷதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்பச் சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படு அண்ணரும்
 கன்பூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட

ஆனையடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகலசத்துடன்
 மணையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒரு வழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிக்கெட்டோடப்
 படியினிற் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கைகால் முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியுங் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடுவிட விஷங்கள் கடுத்துய ரங்கம்

ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சமித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவணை பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா சுகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே

அமரர் செல்லப்பா

காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 அடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரடஷி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடனாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி

நேச முடனொரு நினைவது வாகி
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினிலிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி

திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலராடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

(கந்தசஷ்டி கவசம் முற்றிற்று)

பட்டினத்தார் பாடல் **தாயாருக்கு கடமை செய்த போது பாடியது**

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்து பெற்றுப்
 பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்இரு
 கைப்புறத்தில் ஏந்தி கனமுலை தந்தாளை
 எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி?

முந்தித் தவம்கிடந்து முந்நூறுநாள் சுமந்தே
 அந்தி பகலாய்ச்சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
 சரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
 எரியத் தழல்மூட்டு வேன்.

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மெலும்
 கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
 சிறகிட்டக் காப்பாற்றிச் சிராட்டும் தாய்க்கோ
 விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன்?

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவால் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றும்
தாய்தனக்கோ மெய்யிலே தீமூட்டு வேன்!

அரிசியோ நான்இடுவேன்? ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உரசியுள்ள
தேனெ அமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே என அழைத்த வாய்க்கு?

அள்ளிஇடுவது அரிசியோ! தாய்தலைமெல்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல்? - மெள்ள
முகமேல் முகம்வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே என அழைத்த வாய்க்கு.

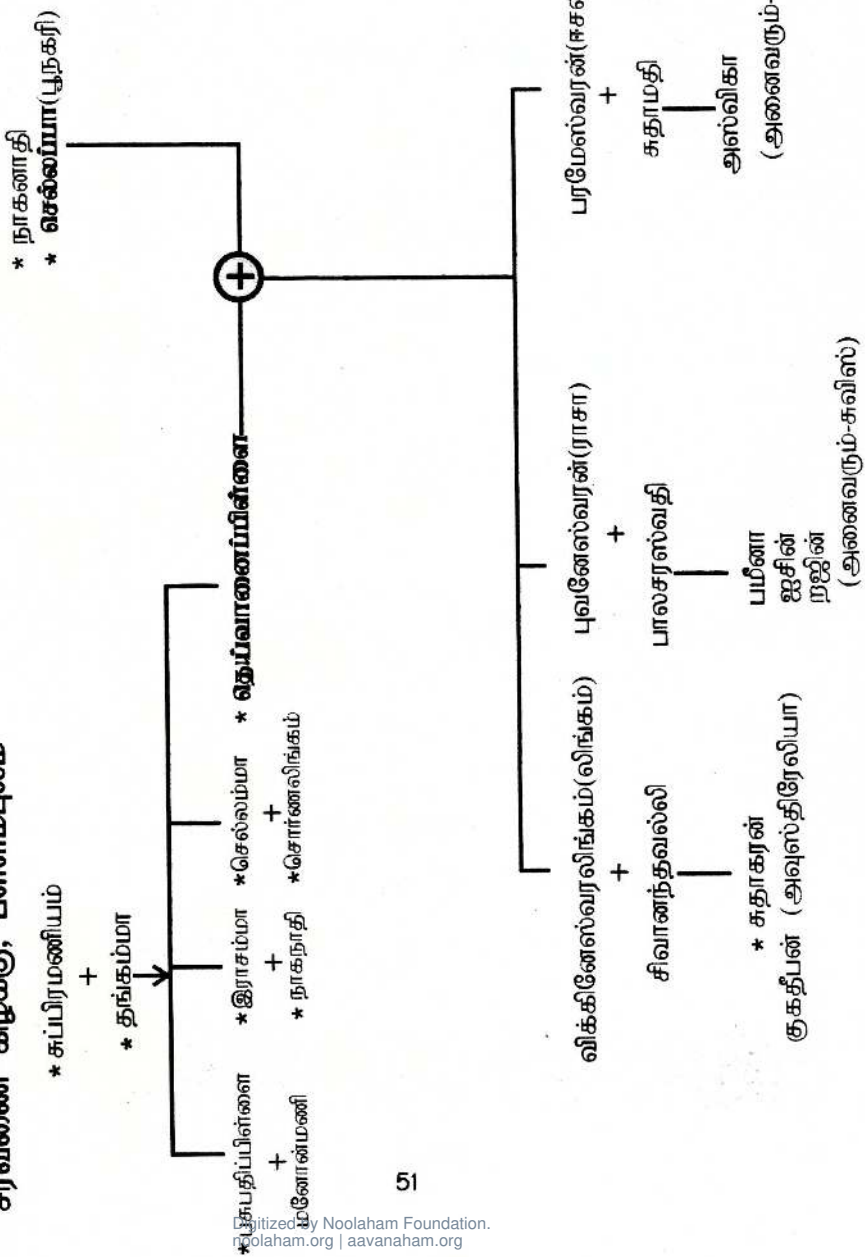
முன்னை இட்டதீ முப்புரத்திலே
பின்னை இட்டதீ தென் இலங்கையிலே
அன்னை இட்டதீ அடிவயிற்றிலே
யானும் இட்டதீ மூள்க முள்கவே!!

வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொடி சாம்பல்
ஆகுமே பாவியேன் ஐயகோ - காகக்
குருவி பறவாமல் கோதாட்டி எனைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தக! நிற்பதத்தில்
வந்தாளோ! என்னை மறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உகந்துவரம் கிடந்து என்
தன்னையே ஈன்றெடுத்த தாய்

குறும்ப விருட்சம்

சரவணை கிழக்கு, பள்ளம்புலம்

நன்றி நவ்வல்

எங்கள் இதயதெய்வம் அணைந்தவேளை மரணச்
சடங்கில் நேரில் கலந்து கொண்ட உற்றார், உறவினர்,
அயலவர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும். தொலைபேசி
மூலமும் மற்றும் பல வழிகளிலும் அனுதாபம்
தெரிவித்தோருக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலி
வெளியிட்டோருக்கும். மலர் வளையம்
சாத்தியோருக்கும். இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து
கொண்டோருக்கும். எமது உளம் கனிந்த நன்றிகள்
உரித்தாகுக. அத்துடன் எமது அழைப்பை ஏற்று
அந்தியேட்டி கிரியைகளிலும், சபீண்டிகரண
கிரியைகளிலும் கலந்து கொண்டோருக்கும்.
இம்மலரினை அழகுற வடிவமைத்து தந்த விகடன்
அச்சகத்தாருக்கும் எமது நன்றிகளை
பணிவுடன் கூறிக்கொள்கின்றோம்.

இங்களம்,
குடும்பத்தினர்.

பள்ளம்புலம் திருமுருகன் தோத்திரங்கள்

தெள்ளத் தெளிந்தத் தெளிமுகம் கண்டு தினம்தொழுது
அள்ளப் பொலியும் அகத்தொடும் மாந்தி யருட்புனலின்
உள்ளக் கிடக்கை ஓவிரும் முருகத் தொடும்பாடல்
பள்ளம் புலத்தான் எனவே பரவப் படும்வினையே!

கானக் குறமகள் வள்ளிக் கனியைக் கவந்திழுத்துத்
தேனைப் பகர்மொழித் தெய்வத யானைத் தெழிலுடனே
வான மஞ்சைத் தழகாய் உலவும் மயூரவனார்
தானப் பள்ளம் புலத்தும் பதியின் தவக்கடலே!

உளரும் பரவத் துயிரும் பரவத் தொளிர்வதனக்
கூரும் பரவக் குலவும் பதியிற் குமரனென
வேருஞ் செறிய விருட்சப் புலமாய் விதந்தருளிப்
பேருஞ் சிறக்கச் சுடர்தந் தனையெம் சிவப்பதலே!

குமரக்கோட்டன்

Printed By:

VIHADAN PRINTER

No - 541/2, Galle Road, Wellawatta, Colombe - 06

Tel : 2504370, Fax : 2361329

E-mail : vihadanpr@yahoo.co.uk